

ERDÉLYI MÚZEUM-EGYESÜLET

Elnöki megnyitó az E. M. E. 1940. február 25-i közgyűlésén.

Tisztelt Közgyűlés!

Régi latin közmondás: „Ha Mars megszólal, a Múzsák hallgatnak.“

Utolsó közgyűlésünk óta megszólaltak a fegyverek, a fél világ háborúban áll, Lengyelország elpusztult, a testvér finn nemzetet halálos veszedelem fenyegeti, és a legcivilizáltabb népek műveltségüket és technikai felkészültségüket annak szolgálatába állítják, hogyan pusztíthatják egymást leghatásosabban. Nemcsoda, ha ilyen időkben a Múzsák elfordítják fejüket a vérben úszó nemzetektől.

De éppen mostan kétszeres jó érzéssel tölt el minket, hogy midőn a világ többi részén tombol a harc, visszavonulhatunk az Erdélyi Múzeum-Egyesület szárnyai alá, ahol a Múzsák még nem hallgattak el, ahol nem pusztulásnak, hanem a lelkek művelődésének és a magasabb célok iránti érdeklődésének szentelhetjük időnket.

Mi jobbá, szebbé és tartalmasabbá akarjuk tenni elsősorban az itt élő magyarságnak az életét; és ez által közvetve a Mars hatalmában élő emberiségnek is szolgálatot kívánunk tenni, ezen szerény kis hajlékunkban még mindég megszólaltatván a Múzsákat.

Kívánva, hogy Egyesületünk ezen szent és nemes feladatának a jövőben is éppenúgy megfeleljen, mint a múltban, a közgyűlést ezennel megnyitom.

Báró Jósika János
alelnök.

Báró Jósika János alelnök megköszöni az E. M. E. elnökévé választását az 1940. február 25-i közgyűlésen.

Tisztelt Közgyűlés!

Hálásan köszönöm a belém helyezett bizalmat.

De tisztában vagyok azzal, hogy ezen egyhangú bizalom fokozott várakozást foglal magában, és reám nézve egy oly elkötelezettséget, mely a kötelességteljesítés maximumát kell, hogy jelentse. És aggodással tölt el a gondolat, képes leszek-e a mostani súlyos időkben ezen várakozásnak megfelelni?

Lehetetlen megilletődés nélkül elfoglalom azon elnöki széket, melyet valamikor nagynevű alapítónk, gróf Mikó Imre, és később nagyapám, gróf Esterházy Kálmán, töltött be.